

(ร่าง)

แผนกลยุทธ์ คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

ระยะ ๕ ปี พ.ศ. ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓

“เป็นคณะที่นักศึกษาโดดเด่นด้านปฏิบัติ

บุคลากรเป็นผู้เชี่ยวชาญ

และสังคมได้รับประโยชน์จากองค์ความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืน”

ได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการประจำคณะฯ

ในการประชุม

ครั้งที่.....วันที่ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๖๙

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

คำนำ

แผนกลยุทธ์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๓ จัดทำขึ้นเพื่อใช้เป็นกรอบทิศทางการพัฒนาคณะในระยะ ๕ ปี โดยสอดคล้องกับแผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๓) ซึ่งเป็นระยะ “วางรากฐานความเป็นเลิศ” ตลอดจนสอดคล้องกับบริบทการเปลี่ยนแปลงด้านเทคโนโลยี อุตสาหกรรม การศึกษา และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในปัจจุบัน

คณะได้วิเคราะห์บริบทองค์กร สภาพแวดล้อมภายในและภายนอก โอกาส ความท้าทาย และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย เพื่อนำมาใช้กำหนดทิศทางการพัฒนา ภายใต้วิสัยทัศน์ “เป็นคณะที่นักศึกษาโดดเด่นด้านปฏิบัติ บุคลากรเป็นผู้เชี่ยวชาญ และสังคมได้รับประโยชน์จากองค์ความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืน” แผนกลยุทธ์ฉบับนี้มุ่งเน้นการพัฒนานักศึกษาและบัณฑิตสู่ความเป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ การพัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นผู้เชี่ยวชาญ การสร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน และการเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินและความยั่งยืนขององค์กร เพื่อให้คณะสามารถตอบสนองต่อพันธกิจของมหาวิทยาลัยและความต้องการของสังคมได้อย่างมีประสิทธิภาพ

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมหวังเป็นอย่างยิ่งว่า แผนกลยุทธ์ฉบับนี้จะเป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนการดำเนินงานของคณะให้เป็นไปในทิศทางเดียวกัน เกิดผลสัมฤทธิ์อย่างเป็นรูปธรรม และนำไปสู่การบรรลุวิสัยทัศน์ที่กำหนดไว้ อันจะก่อให้เกิดประโยชน์ต่อผู้เรียน บุคลากร ชุมชน สังคม และประเทศชาติต่อไป

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

บทที่ ๑

บทนำ

๑.๑ ความเป็นมาและความสำคัญของแผน

การเปลี่ยนแปลงของบริบททางสังคม เศรษฐกิจ เทคโนโลยี และโครงสร้างประชากรในปัจจุบัน ส่งผลกระทบโดยตรงต่อการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา โดยเฉพาะการผลิตกำลังคนที่มีสมรรถนะสอดคล้องกับความต้องการของประเทศ ภาคอุตสาหกรรม และชุมชนท้องถิ่น มหาวิทยาลัยจึงจำเป็นต้องมีการกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กรอย่างเป็นระบบ เพื่อให้สามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงและสร้างความสามารถในการแข่งขันได้อย่างยั่งยืน

แผนกลยุทธ์เป็นเครื่องมือสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาองค์กรในระยะยาว โดยเชื่อมโยงวิสัยทัศน์ (Vision) พันธกิจ (Mission) ค่านิยมองค์กร (Core Values) และเป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ (Strategic Objectives) สู่การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม ผ่านการกำหนดกลยุทธ์ ตัวชี้วัด และโครงการสำคัญที่สามารถติดตามและประเมินผลได้อย่างชัดเจน ทั้งนี้เพื่อให้การดำเนินงานขององค์กรเป็นไปในทิศทางเดียวกันและสามารถตอบสนองต่อความคาดหวังของผู้มีส่วนได้ส่วนเสียทุกภาคส่วน

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ตระหนักถึงความสำคัญของการวางแผนกลยุทธ์ในฐานะกลไกสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรสู่ความเป็นเลิศ จึงได้จัดทำแผนกลยุทธ์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๓ เพื่อใช้เป็นกรอบการพัฒนาและแนวทางการดำเนินงานของคณะให้สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี นโยบายการพัฒนาประเทศ ยุทธศาสตร์ชาติ และแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงของโลกในศตวรรษที่ ๒๑

การจัดทำแผนกลยุทธ์ฉบับนี้ดำเนินการภายใต้กระบวนการมีส่วนร่วมของผู้บริหาร คณาจารย์ บุคลากร นักศึกษา ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต และภาคีเครือข่ายที่เกี่ยวข้อง โดยมีการวิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร ทั้งด้านจุดแข็ง (Strengths) จุดอ่อน (Weaknesses) โอกาส (Opportunities) และอุปสรรค (Threats) ตลอดจนการวิเคราะห์ความท้าทายเชิงกลยุทธ์และความได้เปรียบเชิงกลยุทธ์ของคณะ เพื่อนำไปสู่การกำหนดทิศทางการพัฒนาที่เหมาะสมกับบริบทและศักยภาพขององค์กร

แผนกลยุทธ์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๓ มุ่งเน้นการพัฒนาคณะให้เป็นแหล่งผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีคุณภาพ สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรมที่ตอบสนองต่อการพัฒนาท้องถิ่น พัฒนาบุคลากรให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาการและวิชาชีพ ตลอดจนส่งเสริมการบริการวิชาการและการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับภาคส่วนต่าง ๆ เพื่อก่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกต่อสังคมและประเทศอย่างยั่งยืน

ดังนั้น แผนกลยุทธ์ฉบับนี้จึงเป็นกรอบสำคัญในการกำหนดทิศทางการพัฒนาคณะในระยะ ๕ ปี ข้างหน้า และเป็นเครื่องมือในการถ่ายทอดนโยบายสู่การปฏิบัติ การติดตามประเมินผล และการปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คณะสามารถบรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่กำหนดไว้ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และเกิดประโยชน์สูงสุดต่อผู้เรียน ชุมชน และสังคมโดยรวม

๑.๒ วัตถุประสงค์

๑. เพื่อกำหนดทิศทางการพัฒนาคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๓) ให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนามหาวิทยาลัยและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคต

๒. เพื่อใช้เป็นกรอบในการขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของคณะผู้การปฏิบัติอย่างเป็นรูปธรรม

๓. เพื่อใช้เป็นเครื่องมือในการจัดทำแผนปฏิบัติการ การบริหารทรัพยากร การติดตาม และประเมินผลการดำเนินงานของคณะให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล

๔. เพื่อพัฒนาคณะให้เป็นองค์กรที่ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ สร้างองค์ความรู้และนวัตกรรม และสร้างคุณค่าแก่ชุมชนและสังคมอย่างยั่งยืน

๑.๓ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

๑. คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีทิศทางการพัฒนาที่ชัดเจน สอดคล้องกับแผนกลยุทธ์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี นโยบายการพัฒนาประเทศ และความต้องการของผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย

๒. ผู้บริหาร บุคลากร และหน่วยงานภายในคณะมีการดำเนินงานร่วมกัน สามารถขับเคลื่อนพันธกิจ เป้าประสงค์ และกลยุทธ์ของคณะไปในทิศทางเดียวกันอย่างมีประสิทธิภาพ

๓. คณะสามารถนำแผนกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติผ่านแผนปฏิบัติการ โครงการ และกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างเป็นระบบ พร้อมทั้งสามารถบริหารทรัพยากรได้อย่างคุ้มค่าและเกิดประโยชน์สูงสุด

๔. คณะมีระบบติดตาม ประเมินผล และปรับปรุงการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง โดยอาศัยข้อมูลและตัวชี้วัดที่ชัดเจน เพื่อสนับสนุนการตัดสินใจเชิงบริหารและการพัฒนาองค์กรสู่ความเป็นเลิศ

๕. เกิดการมีส่วนร่วมของบุคลากร นักศึกษา ศิษย์เก่า ผู้ใช้บัณฑิต และภาคีเครือข่าย ในการร่วมกำหนดทิศทางและขับเคลื่อนการพัฒนาคณะ อันนำไปสู่การสร้างคุณค่าแก่ชุมชน สังคม และประเทศอย่างยั่งยืน

๖. คณะมีศักยภาพในการผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ พัฒนางานวิจัยและนวัตกรรม และให้บริการวิชาการที่ตอบสนองต่อการพัฒนาท้องถิ่นและการเปลี่ยนแปลงของสังคมในอนาคต

บทที่ ๒

การวิเคราะห์สภาพแวดล้อม

๒.๑ ข้อมูลพื้นฐานและสภาพแวดล้อมภายใน

๒.๑.๑. ประวัติความเป็นมาของคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ขยายการจัดตั้งคณะจากภาควิชาหัตถศึกษาและอุตสาหกรรมศิลป์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ในปี พ.ศ. ๒๕๒๕ ซึ่งสอดคล้องกับการพัฒนาประเทศมีแนวโน้มจากภาคเกษตรกรรมมาเป็นอุตสาหกรรมมากขึ้นตามลำดับ ความต้องการกำลังคนด้านอุตสาหกรรมและเทคโนโลยีต้องเพิ่มมากขึ้นแน่นอน ดังนั้นจึงพัฒนาภาคหัตถศึกษาและภาคอุตสาหกรรมศิลป์ เป็นวิชาอุตสาหกรรมศึกษาเช่นเดียวกับที่วิทยาลัยครูพระนครที่มีวิชาอยู่แห่งเดียวในกรมฝึกหัดครู รวมทั้งมีทำเลที่ตั้งเหมาะสมอยู่ในภาคตะวันตก จึงจัดทำแผนโครงการขยายการจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมศึกษาเสนอต่อมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีพิจารณา

ต่อมาแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติ ฉบับที่ ๗ (พ.ศ. ๒๕๓๕-๒๕๓๙) ในส่วนของกรมฝึกหัดครูกระทรวงศึกษาธิการ ได้มีการจัดการศึกษาอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี โดยมีการขยายจัดตั้งคณะอุตสาหกรรมศึกษาในวิทยาลัยครู ๗ แห่ง คือ วิทยาลัยครูเพชรบุรี, ฉะเชิงเทรา, สุรินทร์, เลย , กำแพงเพชร, เชียงราย และสงขลา โดยได้จัดตั้งคณะกรรมการทำโครงการ เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการฝึกหัดครู กรมการ

ฝึกหัดครู สรุปว่า ให้ทำการจัดตั้ง คณะอุตสาหกรรมศึกษาไปปรับปรุง และเสนอแนะให้เปลี่ยนชื่อคณะ เป็น คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ซึ่งได้รับความเห็นชอบให้จัดตั้ง คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ได้จำนวน ๗ วิทยาลัยครู และได้เพิ่มเติมวิทยาลัยครูเพชรบุรีวิทยาลัยลงกรณ รวมเป็น ๘ แห่ง เมื่อวันที่ ๒๘ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

พ.ศ. ๒๕๓๕ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ตั้งคณะกรรมการจัดตั้งเป็นคณะเทคโนโลยี อุตสาหกรรม แต่ยังคงจัดคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

พ.ศ. ๒๕๓๘ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้ประกาศโครงการจัดตั้งคณะวิศวกรรมศาสตร์และ เทคโนโลยีอุตสาหกรรมเป็นการภายใน ซึ่งแยกการบริหารมาจากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี โดยมี ตำแหน่งรักษาการคณบดีคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ซึ่งนับเป็นคณะที่ ๖ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

พ.ศ. ๒๕๔๒ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้รับแจ้งเมื่อมี หนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ทำประกาศกระทรวงศึกษาธิการลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับประกาศทั่วไป เล่ม ๑๑๖ ตอนพิเศษ ๗๙๖ วันที่ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ ว่าคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นคณะลำดับที่ ๖ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี และได้รับการแบ่งส่วนราชการถูกต้องตามระเบียบของ กระทรวงศึกษาธิการ เมื่อ ๑๒ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒ และทางคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมได้กำหนดเป็นวัน สถาปนาของคณะ

พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้รับการยกระดับเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพชรบุรีตามพระราชบัญญัติการศึกษา โดยได้รับการลงพระปรมาภิไธย ซึ่งทางคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม แบ่งส่วนราชการเป็น ๑ หน่วยงาน คือ สำนักงานคณบดี

พ.ศ. ๒๕๔๙ คณะเปิดสอนหลักสูตรทั้งระดับปริญญาตรี ปริญญาโท และปริญญาเอก ซึ่ง ประกอบด้วย

- หลักสูตรปริญญาวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ. ๔ ปี) สาขาวิชา วิศวกรรมเครื่องกล ได้รับการรับรองหลักสูตรจากสภาวิศวกร (กว.) วันที่ ๙ กรกฎาคม ๒๕๕๐ ซึ่งเป็นแห่งเดียวของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วประเทศที่มี ใบประกอบวิชาชีพ
- หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ. ๔ ปี) สาขาวิชาวิศวกรรม ซอฟต์แวร์
สาขาวิชาเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์อิเล็กทรอนิกส์ สาขาวิชาเทคโนโลยีไฟฟ้า
- หลักสูตรปริญญาวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.๒ ปี หลังอนุปริญญา) สาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม (ก่อสร้าง) สาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม (ไฟฟ้าอุตสาหกรรม)
สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (อิเล็กทรอนิกส์) สาขาวิชาเทคโนโลยี อุตสาหกรรม (เครื่องกล) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (คอมพิวเตอร์ อุตสาหกรรม) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (การจัดการอุตสาหกรรม)
- หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต (ค.ม.) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ขณะนี้ได้ปิดหลักสูตรแล้ว
- หลักสูตรวิทยาศาสตรมหาบัณฑิต (วท.ม.) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
- หลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาการจัดการเทคโนโลยี

พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้เปิดสอนหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมสารสนเทศและการสื่อสาร และเปิดหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ในปีนี้ได้ปิดการรับสมัครในหลักสูตรวิทยาศาสตรบัณฑิต (วท.บ.) สาขาวิชาเทคโนโลยีก่อสร้าง, สาขาวิชาวิศวกรรมซอฟต์แวร์ และสาขาวิชาเทคโนโลยีการจัดการอุตสาหกรรม

พ.ศ. ๒๕๕๕ ได้เปิดสอนหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมพลังงาน

พ.ศ. ๒๕๕๗ ได้เปิดสอนหลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สถ.บ.) สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

พ.ศ. ๒๕๖๐ คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ได้รับแจ้งเมื่อมีหนังสือสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ได้ทำประกาศกฎกระทรวงศึกษาธิการลงประกาศในราชกิจจานุเบกษา ฉบับกฤษฎีกา เล่ม ๑๓๔ ตอนที่ ๒๓ ก วันที่ ๒๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๐ ว่าด้วย กฎกระทรวง จัดตั้งส่วนราชการ ในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.๒๕๖๐ ให้มีการจัดตั้งส่วนราชการในมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี เป็นคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม เป็นคณะลำดับที่ ๘ ของมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

๒.๑.๒ หลักสูตรที่เปิดสอน

ปัจจุบัน คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม จัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรี ๗ หลักสูตร ดังนี้

ระดับปริญญาตรี

๑. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมเครื่องกล
๒. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมสารสนเทศและการสื่อสาร
๓. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมพลังงาน
๔. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมอุตสาหกรรม
๕. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมไฟฟ้า
๖. หลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต (วศ.บ.) สาขาวิชาวิศวกรรมหุ่นยนต์และอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ
๗. หลักสูตรสถาปัตยกรรมศาสตรบัณฑิต (สถ.บ.) สาขาวิชาสถาปัตยกรรมภายใน

หลักสูตรทุกหลักสูตรได้รับการรับรองและดำเนินการตามมาตรฐานการอุดมศึกษาที่กำหนด โดยมีการพัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรอย่างต่อเนื่องให้สอดคล้องกับความก้าวหน้าทางเทคโนโลยี ความต้องการของตลาดแรงงาน และทิศทางการพัฒนาประเทศ

ในปี พ.ศ. ๒๕๖๙ คณะได้ดำเนินการปรับปรุงหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมหุ่นยนต์และอิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ เป็น “สาขาวิชาวิศวกรรมหุ่นยนต์และปัญญาประดิษฐ์” เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีดิจิทัล ระบบอัตโนมัติ และปัญญาประดิษฐ์ที่มีบทบาทสำคัญต่อภาคอุตสาหกรรมและสังคมในอนาคต

นอกจากนี้ คณะอยู่ระหว่างการพัฒนาหลักสูตรวิศวกรรมศาสตรบัณฑิต สาขาวิชาวิศวกรรมโยธา เพื่อสนับสนุนการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐาน การบริหารจัดการทรัพยากรน้ำ และการพัฒนาท้องถิ่น รวมทั้งอยู่

ระหว่างการจัดทำหลักสูตรปรัชญาดุษฎีบัณฑิต (ปร.ด.) สาขาวิชาวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อยกระดับ ศักยภาพด้านการวิจัย การสร้างนวัตกรรม และการผลิตนักวิจัยชั้นสูงของคณะในอนาคต

๒.๑.๓ จำนวนนักศึกษา

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีพันธกิจสำคัญในการผลิตบัณฑิตด้าน วิศวกรรมศาสตร์ สถาปัตยกรรม และเทคโนโลยี เพื่อรองรับการพัฒนาประเทศ ภาคอุตสาหกรรม และท้องถิ่น โดยในปีการศึกษา ๒๕๖๙ คณะมีนักศึกษากำลังศึกษาในหลักสูตรต่าง ๆ ทั้งระดับปริญญาตรี รวมจำนวนทั้งสิ้น ๔๓๕ คน

อย่างไรก็ตาม สถาบันอุดมศึกษาทั่วประเทศกำลังเผชิญกับความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลง โครงสร้างประชากร อัตราการเกิดที่ลดลง การแข่งขันด้านการรับนักศึกษาระหว่างสถาบันการศึกษา รวมถึง การเปลี่ยนแปลงของความต้องการกำลังคนในตลาดแรงงาน ส่งผลให้การรับนักศึกษาใหม่เป็นประเด็นท้าทาย สำคัญของคณะในช่วงแผนกลยุทธ์ พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๓

คณะจึงมุ่งเน้นการพัฒนากลยุทธ์เชิงรุกด้านการรับนักศึกษา โดยการสร้างภาพลักษณ์องค์กร การ ประชาสัมพันธ์เชิงรุก การพัฒนาหลักสูตรที่ตอบสนองต่ออุตสาหกรรมอนาคต การสร้างเครือข่ายความร่วมมือ กับสถานศึกษาในพื้นที่และภูมิภาค ตลอดจนการพัฒนาระบบแนะแนวและการสื่อสารดิจิทัล เพื่อเพิ่มโอกาสใน การเข้าถึงกลุ่มเป้าหมายและยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันด้านการรับนักศึกษา

นอกจากนี้ คณะยังให้ความสำคัญกับการรักษาอัตราการคงอยู่ของนักศึกษา การพัฒนาคุณภาพการจัดการ เรียนการสอน และการส่งเสริมศักยภาพของผู้เรียน เพื่อให้เกิดความสำเร็จในการศึกษาและสามารถผลิต บัณฑิตที่มีคุณภาพตอบสนองต่อความต้องการของสังคมและตลาดแรงงานได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒.๑.๔ จำนวนบุคลากร

ปัจจุบัน บุคลากรของคณะมีจำนวนทั้งสิ้น ๕๓ คน เป็นสายวิชาการ (อาจารย์) จำนวน ๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๑.๑ ของบุคลากรทั้งหมด ในขณะที่เป็นสายสนับสนุน จำนวน ๑๐ คน ซึ่งเป็นร้อยละ ๒๓.๓

บุคลากรสายวิชาการ จบการศึกษาในระดับปริญญาเอก จำนวน ๒๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๕๑ และ ระดับปริญญาโท จำนวน ๒๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๔๙ อัตราส่วนระหว่างอาจารย์ที่จบ การศึกษาในระดับปริญญาเอกต่ออาจารย์ที่สำเร็จการศึกษาในระดับปริญญาโท มีค่า ๔๖:๕๓ ซึ่งยังไม่เป็นไป ตามเป้าหมายของคณะและมหาวิทยาลัย (๕๐:๕๐) อาจารย์มีตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน ๒๕ คน คิดเป็น ร้อยละ ๕๘.๑๔ แบ่งเป็นตำแหน่งรองศาสตราจารย์ ๖ คน และผู้ช่วยศาสตราจารย์ ๑๙ คน และ ยังไม่มี ตำแหน่งทางวิชาการ จำนวน ๑๘ คน จากผู้มุลด้านตำแหน่งทางวิชาการของสายวิชาการพบว่าเป้าหมายตาม เกณฑ์ของมหาวิทยาลัยกำหนดที่ร้อยละ ๖๐

๒.๑.๕ อาคารสถานที่

ปัจจุบันคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมีการใช้ทรัพยากรด้านอาคาร สถานที่ ทั้งสิ้น ๗ อาคาร ได้แก่

- ๑) อาคารสำนักงานคณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม (อาคาร ๑๖)
- ๒) อาคารปฏิบัติการวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยี (อาคาร ๒๘)
- ๓) อาคารปฏิบัติการวิศวกรรมอุตสาหกรรมและหุ่นยนต์อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ (อาคาร ๘)

- ๔) อาคารปฏิบัติการสถาปัตยกรรมภายในและวิศวกรรมพลังงาน
- ๕) อาคารปฏิบัติการวิศวกรรมเครื่องกล
- ๖) อาคารปฏิบัติการวิศวกรรมไฟฟ้า
- ๗) อาคารปฏิบัติการเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

๒.๑.๖ แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๓)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรีได้กำหนดทิศทางการพัฒนาในระยะยาวเป็นระยะเวลา ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๘๘) เพื่อมุ่งสู่การเป็นมหาวิทยาลัยที่มีความเป็นเลิศทางวิชาการ วิชาชีพ และการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน โดยแบ่งการดำเนินงานออกเป็น ๔ ระยะ ประกอบด้วย

ระยะที่ ๑ พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๓ : “วางรากฐานความเป็นเลิศ” (Foundation of Excellence)

มุ่งพัฒนาระบบบริหารจัดการ พัฒนาคุณภาพการศึกษา บุคลากร งานวิจัย นวัตกรรม และโครงสร้างพื้นฐานที่จำเป็น เพื่อสร้างฐานรากที่มั่นคงสำหรับการพัฒนาในระยะต่อไป

ระยะที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๗๔-๒๕๗๘ : “ยกระดับสู่ความโดดเด่น” (Advancing to Distinction)

มุ่งสร้างความโดดเด่นในสาขาที่เป็นอัตลักษณ์ของมหาวิทยาลัย ยกระดับคุณภาพบัณฑิต งานวิจัย และการบริการวิชาการให้เป็นที่ยอมรับในระดับประเทศ

ระยะที่ ๓ พ.ศ. ๒๕๗๙-๒๕๘๓ : “ก้าวสู่ความเป็นผู้นำ” (Leadership and Impact)

มุ่งเสริมสร้างบทบาทความเป็นผู้นำทางวิชาการ นวัตกรรม และการพัฒนาท้องถิ่น ตลอดจนขยายเครือข่ายความร่วมมือทั้งในระดับประเทศและนานาชาติ

ระยะที่ ๔ พ.ศ. ๒๕๘๔-๒๕๘๘ : “ความเป็นเลิศที่ยั่งยืน” (Sustainable Excellence)

มุ่งรักษาและต่อยอดความเป็นเลิศของมหาวิทยาลัยให้เกิดผลลัพธ์อย่างยั่งยืน สามารถสร้างคุณค่าและผลกระทบเชิงบวกต่อสังคม ชุมชน และประเทศได้อย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ แผนยุทธศาสตร์มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี ระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๓) ถือเป็นระยะแรกของการขับเคลื่อนองค์กร ภายใต้แนวคิด “วางรากฐานความเป็นเลิศ” โดยมุ่งเน้นการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน บุคลากร ระบบบริหารจัดการ งานวิจัยและนวัตกรรม ตลอดจนการสร้างการแข่งขันในการพัฒนาท้องถิ่น เพื่อเป็นฐานสำคัญในการยกระดับมหาวิทยาลัยสู่ความโดดเด่น ความเป็นผู้นำ และความเป็นเลิศที่ยั่งยืนในอนาคตที่ประกอบไปด้วย ปรัชญา / ปณิธาน / วิสัยทัศน์ / ค่านิยม ดังนี้

ปรัชญา

“คุณธรรม นำความรู้ คู่ชูสังคม”

ปณิธาน (Determination)

ปณิธานเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นให้มีความเข้มแข็งและยั่งยืน

วิสัยทัศน์

“มหาวิทยาลัยดิจิทัลชั้นนำ ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติด้านอาหาร ท่องเที่ยว และสุขภาพ เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน”

คำนิยาม

มหาวิทยาลัยดิจิทัลชั้นนำ หมายถึง มหาวิทยาลัยที่ใช้เทคโนโลยีดิจิทัลเป็นฐานในการจัดการศึกษา การบริหารจัดการ และการพัฒนาท้องถิ่น โดยมีผลลัพธ์เชิงประจักษ์ที่สามารถวัดและประเมินได้ผ่านตัวชี้วัดด้านการเรียนรู้ดิจิทัล การบริหารด้วยข้อมูล ศักยภาพบุคลากร และการสร้างคุณค่าให้กับชุมชนอย่างยั่งยืน

ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติ หมายถึง การจัดการศึกษาเชิงปฏิบัติการของมหาวิทยาลัย ที่มุ่งพัฒนาผู้เรียนให้มี ความรู้เชิงวิชาการควบคู่กับทักษะปฏิบัติจริง สมรรถนะวิชาชีพ และคุณลักษณะพร้อมทำงาน ผ่านกระบวนการและแนวคิด Chefkoch Schule, Earn while Learn, CIWI สามารถประยุกต์ใช้ความรู้กับบริบทพื้นที่และชุมชน มีจริยธรรม ความรับผิดชอบต่อสังคม และสามารถสร้างคุณค่าเพิ่มทางเศรษฐกิจและคุณภาพชีวิตอย่างยั่งยืน โดยสามารถวัดและประเมินผลได้จากสมรรถนะผู้สำเร็จการศึกษา การมีงานทำ คุณภาพผลงานเชิงปฏิบัติ และผลสะท้อนจากสถานประกอบการและชุมชน

พัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน หมายถึง การนำองค์ความรู้ที่มีอยู่มาใช้ประโยชน์แก่ชุมชน โดยพัฒนาให้เหมาะสมกับแต่ละท้องถิ่น ท้องที่ หรือชุมชน ทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และการศึกษารวมถึงการผลิตบัณฑิตที่มีทักษะทางสังคมและทักษะเชิงสมรรถนะเป็นกำลังสำคัญในการพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

อัตลักษณ์บัณฑิต (Student Identity)

“ซื่อสัตย์ มีวินัย ใฝ่เรียนรู้ คู่จิตสาธารณะ”

เอกลักษณ์

“มหาวิทยาลัยที่ได้รับการยอมรับด้านอาหาร ท่องเที่ยว วิทยาการสุขภาพ และเป็นมหาวิทยาลัยดิจิทัล”

ค่านิยมองค์กร (Core Values)

ทำงานเชิงรุก สร้างประโยชน์สุขที่เป็นธรรม สำนึกนាំปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง รับผิดชอบต่อสังคม เป็นหนึ่งเดียว (PBRUs : Proactive Benefit Responsibility Unity Sufficiency Economy Philosophy)

P : Proactive = ทำงานเชิงรุก

B : Benefit = สร้างประโยชน์ สุขที่เป็นธรรม

R : Responsibility = สำนึกนำความรู้รับผิดชอบต่อ

U : Unity = เป็นหนึ่งเดียว

Sufficiency Economy Philosophy = ปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

วัฒนธรรมองค์กร (Organization Culture)

เชี่ยวชาญในการสร้างมูลค่าสู่สังคมและท้องถิ่น ด้วยความเป็นมืออาชีพ และศักดิ์ศรีของมหาวิทยาลัยราชภัฏ

P : (Professional) = เชี่ยวชาญในศาสตร์

R : (Resilience) = ความสามารถในการปรับตัว

I : (Integrity) = ความมีศักดิ์ศรีในการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ

C : (Compound Interest) = สร้างมูลค่าสู่สังคมและท้องถิ่น

E : (Excellence) = ความเป็นเลิศมืออาชีพ

อัตลักษณ์องค์กร (Identity) เป็นคลังปัญญาของท้องถิ่น
 อัตลักษณ์เชิงพื้นที่ (Campus Identity) เป็นคลังปัญญาและเป็นเลิศด้านการผลิตครู เกษตร
 อาหาร ท่องเที่ยว เทคโนโลยีและวิทยาการสุขภาพ

พันธกิจ

๑. พัฒนากำลังคนที่มีสมรรถนะและทักษะแห่งอนาคต
๒. วิจัยและนวัตกรรมพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และชุมชน
๓. บริการวิชาการด้วยองค์ความรู้และนวัตกรรม
๔. ทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสืบสานเอกลักษณ์ความเป็นไทย
๕. บริหารจัดการทันสมัยมีประสิทธิภาพ โปร่งใส และมีธรรมาภิบาล

ประเด็นยุทธศาสตร์

๑. ความเป็นเลิศในการพัฒนาด้านการเกษตร อาหาร การท่องเที่ยวและวิทยาศาสตร์สุขภาพ
๒. การผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติและการพัฒนาหลักสูตรที่ขับเคลื่อนความต้องการของสังคม
๓. การผลิตครูแบบ PTRU-AI Integration
๔. การพัฒนางานวิจัยที่ขับเคลื่อนด้วยความต้องการของสังคม
๕. การบริการวิชาการที่ขับเคลื่อนด้วยความต้องการของท้องถิ่น และการส่งเสริมศิลปะและวัฒนธรรม
๖. การขับเคลื่อนมหาวิทยาลัยสู่ความเป็นดิจิทัล และยกระดับประสิทธิภาพการดำเนินงาน

๒.๓ การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมและศักยภาพ

๒.๓.๑ การวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส อุปสรรค (SWOT Analysis)

ตารางที่ ๒.๑ แสดงผลการวิเคราะห์ SWOT

จุดแข็ง (Strengths)	จุดอ่อน(Weakness)
S๑ คณาจารย์มีความเชี่ยวชาญหลากหลายสาขา สามารถบูรณาการองค์ความรู้เพื่อแก้ปัญหาเชิงพื้นที่ และอุตสาหกรรมได้	W๑ อัตลักษณ์และความโดดเด่นของคณะยังไม่ชัดเจนในสายตาผู้เรียนและสังคม
S๒ มีห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ และครุภัณฑ์ที่พร้อมรองรับการเรียนการสอน งานวิจัย และบริการวิชาการ	W๒ การประชาสัมพันธ์และการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรยังไม่เข้มแข็ง ทำให้ผลงานจำนวนมากไม่เป็นที่รับรู้
S๓ มีเครือข่ายความร่วมมือกับภาครัฐ เอกชน และชุมชนจำนวนมาก สามารถต่อยอดสู่การจัดการศึกษาและงานวิจัยเชิงพื้นที่ได้	W๓ การทำงานยังมีลักษณะต่างคนต่างทำ ขาดการบูรณาการข้ามสาขา
S๔ บุคลากรมีประสบการณ์ทำงานจริงและพัฒนาท้องถิ่น สามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ชุมชนได้	W๔ ระบบบริหารจัดการและกระบวนการทำงานยังขาดความคล่องตัว
S๕ คณะมีชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือด้านบริการวิชาการในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและภูมิภาคตะวันตก	W๕ บุคลากรสายสนับสนุนไม่เพียงพอ ส่งผลให้อาจารย์มีภาระงานธุรการสูง
	W๖ การใช้ทรัพยากร ห้องปฏิบัติการ และความเชี่ยวชาญร่วมกันยังไม่เต็มประสิทธิภาพ
	W๗ รายได้จากแหล่งอื่นนอกเหนือจากงบประมาณภาครัฐยังมีสัดส่วนไม่สูง

S๖ มีวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้ออาทร ช่วยเหลือกัน และพร้อมขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง	
S๗ มีศักยภาพในการเป็น Engineering Solutions Hub	
โอกาส(Opportunities)	อุปสรรค(Threats)
<p>O๑ มหาวิทยาลัยกำลังขับเคลื่อนสู่ Digital University ทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรและบริการใหม่</p> <p>O๒ ภาคอุตสาหกรรมต้องการกำลังคนด้านวิศวกรรม เทคโนโลยีดิจิทัล พลังงาน และระบบอัตโนมัติมากขึ้น</p> <p>O๓ ภาครัฐส่งเสริมการพัฒนากำลังคนในสาขาเทคโนโลยี วิศวกรรม AI พลังงาน และอุตสาหกรรมสมัยใหม่</p> <p>O๔ จังหวัดเพชรบุรีและภูมิภาคตะวันตกเป็นฐานสำคัญด้านอาหาร เกษตร ท่องเที่ยว และสุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์มหาวิทยาลัย</p> <p>O๕ ความต้องการบริการห้องปฏิบัติการ ที่ปรึกษา และการทดสอบมาตรฐานจากภาคเอกชนเพิ่มขึ้น</p> <p>O๖ เทคโนโลยีดิจิทัลและ AI ช่วยเพิ่มประสิทธิภาพการจัดการศึกษาและการบริหารองค์กร</p> <p>O๗ แนวโน้มการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และหลักสูตรระยะสั้นเติบโตอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>T๑ จำนวนประชากรวัยเรียนลดลงอย่างต่อเนื่อง</p> <p>T๒ การแข่งขันจากมหาวิทยาลัยและแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์เพิ่มสูงขึ้น</p> <p>T๓ ภาพลักษณ์ของสายวิศวกรรมในกลุ่มนักเรียนบางส่วนลดความน่าสนใจลง</p> <p>T๔ งบประมาณภาครัฐมีแนวโน้มจำกัดและผันผวน</p> <p>T๕ เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลงรวดเร็ว ทำให้หลักสูตรเสี่ยงล้าสมัย</p> <p>T๖ การดึงดูดและรักษาบุคลากรรุ่นใหม่มีความท้าทายสูงขึ้น</p>

๒.๓.๒ การสร้างยุทธศาสตร์ทางเลือกด้วยการจับคู่อุปสรรค โอกาส จุดอ่อน จุดแข็ง (TOWS Matrix)

ตารางที่ ๒.๒ แสดงผลการวิเคราะห์ TOWS Matrix

	โอกาส (Opportunities)	อุปสรรค (Threats)
TOWS Matrix แผนกลยุทธ์ ปี ๒๕๖๙ – ๒๕๗๓	<p>O๑ มหาวิทยาลัยกำลังขับเคลื่อนสู่ Digital University ทำให้เกิดโอกาสในการพัฒนาหลักสูตรและบริการใหม่</p> <p>O๒ ภาคอุตสาหกรรมต้องการกำลังคนด้านวิศวกรรม เทคโนโลยีดิจิทัล พลังงาน และระบบอัตโนมัติมากขึ้น</p>	<p>T๑ จำนวนประชากรวัยเรียนลดลงอย่างต่อเนื่อง</p> <p>T๒ การแข่งขันจากมหาวิทยาลัยและแพลตฟอร์มการเรียนรู้ออนไลน์เพิ่มสูงขึ้น</p> <p>T๓ ภาพลักษณ์ของสายวิศวกรรมในกลุ่มนักเรียนบางส่วนลดความน่าสนใจลง</p>

	<p>O๓ ภาครัฐส่งเสริมการพัฒนากำลังคนในสาขาเทคโนโลยี วิศวกรรม AI พลังงาน และ อุตสาหกรรมสมัยใหม่</p> <p>O๔ จังหวัดเพชรบุรีและภูมิภาค ตะวันตกเป็นฐานสำคัญด้าน อาหาร เกษตร ท่องเที่ยว และ สุขภาพ ซึ่งสอดคล้องกับวิสัยทัศน์ มหาวิทยาลัย</p> <p>O๕ ความต้องการบริการ ห้องปฏิบัติการ ที่ปรึกษา และการ ทดสอบมาตรฐานจากภาคเอกชน เพิ่มขึ้น</p> <p>O๖ เทคโนโลยีดิจิทัลและ AI ช่วย เพิ่ม ประสิทธิภาพ การจัดการ การศึกษาและการบริหารองค์กร</p> <p>O๗ แนวโน้มการเรียนรู้ตลอดชีวิต (Lifelong Learning) และ หลักสูตรระยะสั้นเติบโตอย่างต่อเนื่อง</p>	<p>T๔ งบประมาณภาครัฐมีแนวโน้ม จำกัดและผันผวน</p> <p>T๕ เทคโนโลยีเปลี่ยนแปลง รวดเร็ว ทำให้หลักสูตรเสี่ยง ล้าสมัย</p> <p>T๖ การดึงดูดและรักษาบุคลากร รุ่นใหม่มีความท้าทายสูงขึ้น</p>
จุดแข็ง (Strengths)	กลยุทธ์เชิงรุก (SO Strategy)	กลยุทธ์เชิงป้องกัน (ST Strategy)
<p>S๑ คณาจารย์มีความเชี่ยวชาญ หลากหลายสาขา สามารถ บูรณาการองค์ความรู้เพื่อ แก้ปัญหาเชิงพื้นที่ และ อุตสาหกรรมได้</p> <p>S๒ มีห้องปฏิบัติการ เครื่องมือ และครุภัณฑ์ที่พร้อมรองรับ การเรียนการสอน งานวิจัย และบริการวิชาการ</p> <p>S๓ มีเครือข่ายความร่วมมือกับ ภาครัฐ เอกชน และชุมชน จำนวนมาก สามารถต่อยอดสู่ การจัดการศึกษาและงานวิจัย เชิงพื้นที่ได้</p> <p>S๔ บุคลากรมีประสบการณ์ ทำงานจริงและพัฒนาท้องถิ่น</p>	<p>SO๑ พัฒนาคณะเป็น "Engineering and Technology Hub "</p> <p>SO๒ ต่อยอดเครือข่าย MOU และห้องปฏิบัติการสู่ ศูนย์บริการวิชาการและที่ บริการอุตสาหกรรม</p> <p>SO๓ พัฒนาหลักสูตรใหม่และ หลักสูตรระยะสั้นเช่นด้าน AI Smart Agriculture Renewable Energy Industrial Automation</p> <p>SO๔ สร้างงานวิจัยและนวัตกรรม เชิงพื้นที่ เพื่อยกระดับ เศรษฐกิจชุมชน</p>	<p>ST๑ ใช้ความเข้มแข็งด้าน ปฏิบัติการจริงและเครือข่าย อุตสาหกรรมสร้างความ แตกต่างจากคู่แข่ง</p> <p>ST๒ พัฒนารูปแบบ Earn While Learn และ Work-integrated Learning</p> <p>ST๓ ใช้ห้องปฏิบัติการและความ เชี่ยวชาญสร้างรายได้ทดแทน งบประมาณรัฐ</p> <p>ST๔ พัฒนาเครือข่ายศิษย์เก่าและ สถานประกอบการเพื่อ สนับสนุนการรับนักศึกษาและ การมีงานทำ</p>

<p>สามารถถ่ายทอดเทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่ชุมชนได้</p> <p>S๕ คณะมีชื่อเสียงและความน่าเชื่อถือด้านบริการวิชาการในพื้นที่จังหวัดเพชรบุรีและภูมิภาคตะวันตก</p> <p>S๖ มีวัฒนธรรมองค์กรที่เอื้ออาทร ช่วยเหลือกัน และพร้อมขับเคลื่อนการเปลี่ยนแปลง</p> <p>S๗ มีศักยภาพในการเป็น Engineering Solutions Hub</p>		
จุดอ่อน (Weaknesses)	กลยุทธ์เชิงแก้ไข (WO Strategy)	กลยุทธ์เชิงรับ (WT Strategy)
<p>W๑ อັตลักษณ์และความโดดเด่นของคณะยังไม่ชัดเจนในสายตาผู้เรียนและสังคม</p> <p>W๒ การประชาสัมพันธ์และการสื่อสารภาพลักษณ์องค์กรยังไม่เข้มข้น ทำให้ผลงานจำนวนมากไม่เป็นที่รับรู้</p> <p>W๓ การทำงานยังมีลักษณะต่างคนต่างทำ ขาดการบูรณาการข้ามสาขา</p> <p>W๔ ระบบบริหารจัดการและกระบวนการทำงานยังขาดความคล่องตัว</p> <p>W๕ บุคลากรสายสนับสนุนไม่เพียงพอ ส่งผลให้อาจารย์มีภาระงานธุรการสูง</p> <p>W๖ การใช้ทรัพยากรห้องปฏิบัติการ และความเชี่ยวชาญร่วมกันยังไม่เต็มประสิทธิภาพ</p> <p>W๗ รายได้จากแหล่งอื่นนอกเหนือจากงบประมาณภาครัฐยังมีสัดส่วนไม่สูง</p>	<p>WO๑ ใช้ Digital Platform และ Social Media สร้าง Brand ใหม่ของคณะ</p> <p>WO๒ พัฒนาระบบ Digital Faculty ลดขั้นตอนงานเอกสารและภาระงานบุคลากร</p> <p>WO๓ สร้างโครงการบูรณาการข้ามสาขา (Interdisciplinary Projects)</p> <p>WO๔ ขยายหลักสูตรระยะสั้น และ Upskill/Reskill เพื่อเพิ่มรายได้</p>	<p>WT๑ ปรับโครงสร้างและระบบบริหารให้คล่องตัวตามแนวทาง Digital Organization</p> <p>WT๒ พัฒนาระบบบริหารบุคลากรและสร้างแรงจูงใจเพื่อรักษาคนเก่ง</p> <p>WT๓ จัดทำ Faculty Rebranding Plan ระยะ ๕ ปี</p> <p>WT๔ บริหารหลักสูตรแบบ Portfolio Management เปิด-ปรับ-ควมรวมหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการตลาด</p>

บทที่ ๓

แผนกลยุทธ์คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๓

๓.๑ วิสัยทัศน์

เป็นคณะที่นักศึกษาโดดเด่นด้านปฏิบัติ บุคลากรเป็นผู้เชี่ยวชาญ และสังคมได้รับประโยชน์จากองค์ความรู้และนวัตกรรมอย่างยั่งยืน

๓.๒ ปรัชญา

สร้างนวัตกรรม คู่คุณธรรม นำความรู้เพื่อพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๓.๓ เอกลักษณ์

โดดเด่นด้านปฏิบัติ เชี่ยวชาญวิชาชีพ สร้างนวัตกรรมเพื่อสังคม

๓.๔ อัตลักษณ์

บูรณาการความรู้ สุนักปฏิบัติอย่างมืออาชีพ

๓.๕ พันธกิจ

- ผลิตบัณฑิตนักปฏิบัติที่มีสมรรถนะวิชาชีพ คุณธรรม และพร้อมทำงาน ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงานและการพัฒนาประเทศ
- สร้างและพัฒนางานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่มีคุณภาพ สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม และชุมชนได้อย่างเป็นรูปธรรม
- ถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมสู่ชุมชนและท้องถิ่น เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสร้างการพัฒนาอย่างยั่งยืน
- อนุรักษ์ ส่งเสริม และสืบสานศิลปวัฒนธรรม ภูมิปัญญาท้องถิ่น และความเป็นไทย
- พัฒนาศักยภาพบุคลากรสู่ความเป็นผู้เชี่ยวชาญทางวิชาการ วิชาชีพ และการสร้างนวัตกรรม
- บริหารจัดการองค์กรตามหลักธรรมาภิบาล โดยใช้เทคโนโลยีดิจิทัลและข้อมูลเป็นฐานในการตัดสินใจ เพื่อมุ่งสู่ความเป็นเลิศอย่างยั่งยืน

๓.๖ เป้าหมาย

- นักศึกษาและบัณฑิตมีสมรรถนะด้านปฏิบัติ วิชาชีพ และคุณลักษณะที่ตอบสนองความต้องการของตลาดแรงงาน
- นักศึกษามีผลงานและความโดดเด่นด้านวิชาการ วิชาชีพ นวัตกรรม และการแข่งขันในระดับต่าง ๆ
- บุคลากรมีความเชี่ยวชาญ ได้รับการยอมรับในระดับวิชาชีพ วิชาการ หรือสังคม
- งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์และสร้างผลกระทบเชิงบวกต่อชุมชน สังคม และภาคอุตสาหกรรม
- คณะเป็นศูนย์กลางการบริการวิชาการ การพัฒนาวิชาชีพ และการถ่ายทอดเทคโนโลยีของภูมิภาค
- คณะมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ คล่องตัว และยั่งยืนตามหลักธรรมาภิบาล

๓.๗ ประเด็นกลยุทธ์

๑. พัฒนานักศึกษาและบัณฑิตสู่ความเป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ
๒. พัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นผู้เชี่ยวชาญและองค์กรแห่งการเรียนรู้
๓. สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม และคุณค่าร่วมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน
๔. พัฒนาระบบบริหารจัดการดิจิทัลและความยั่งยืนขององค์กร

ประเด็นกลยุทธ์ที่ ๑ พัฒนานักศึกษาและบัณฑิตสู่ความเป็นนักปฏิบัติมืออาชีพ

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมุ่งผลิตบัณฑิตที่มีความรู้ ความสามารถ และสมรรถนะด้านวิชาชีพควบคู่กับทักษะการปฏิบัติงานจริง สามารถประยุกต์ใช้ความรู้ในการแก้ปัญหา พัฒนางาน และสร้างนวัตกรรมได้อย่างมีประสิทธิภาพ ตอบสนองต่อความต้องการของตลาดแรงงาน ภาคอุตสาหกรรม และการพัฒนาประเทศในยุคดิจิทัล

การดำเนินงานจะมุ่งเน้นการจัดการศึกษาแบบเน้นผลลัพธ์การเรียนรู้ (Outcome-Based Education: OBE) การเรียนรู้จากการปฏิบัติ (Practice-Based Learning) การเรียนรู้ร่วมกับสถานประกอบการ (Work-Integrated Learning) และการพัฒนาทักษะแห่งอนาคต เพื่อสร้างบัณฑิตที่มีความโดดเด่นด้านปฏิบัติ พร้อมทำงาน และสามารถปรับตัวต่อการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีและสังคมได้อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์

๑. นักศึกษาและบัณฑิตมีสมรรถนะวิชาชีพและทักษะการปฏิบัติงานตามมาตรฐานวิชาชีพ
๒. นักศึกษามีประสบการณ์การเรียนรู้จากสถานประกอบการ ชุมชน หรือสถานการณ์จริง
๓. นักศึกษามีผลงานด้านวิชาการ วิชาชีพ สิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมที่โดดเด่น
๔. นักศึกษามีทักษะแห่งอนาคต (Future Skills) และทักษะดิจิทัลที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน
๕. บัณฑิตมีงานทำหรือประกอบอาชีพได้ตรงตามสาขาวิชาชีพและมีความก้าวหน้าในสายอาชีพ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทาง Outcome-Based Education และมาตรฐานวิชาชีพ
๒. พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ การเรียนรู้จากโครงการ และการแก้ปัญหาจริง
๓. ส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบบูรณาการร่วมกับสถานประกอบการและภาคีเครือข่าย
๔. พัฒนาทักษะดิจิทัล ภาษา การสื่อสาร การเป็นผู้ประกอบการ และทักษะแห่งอนาคตของนักศึกษา
๕. ส่งเสริมให้นักศึกษาสร้างผลงาน สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่าง ๆ
๖. พัฒนาระบบสนับสนุนการมีงานทำ การประกอบอาชีพ และการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาและบัณฑิต

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓
๑. พัฒนาและปรับปรุงหลักสูตรตามแนวทาง Outcome-Based Education และมาตรฐานวิชาชีพ	๑. ร้อยละของหลักสูตรที่ดำเนินการตามแนวทาง OBE อย่างสมบูรณ์	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
	๒. จำนวนหลักสูตรที่ได้รับการรับรองมาตรฐานวิชาชีพหรือมาตรฐานที่เกี่ยวข้อง	๖	๘	๘	๘	๘
๒. พัฒนารูปแบบการเรียนรู้ที่เน้นการปฏิบัติ การเรียนรู้จากโครงการงาน และการแก้ปัญหาจริง	๑. ร้อยละของรายวิชาที่จัดการเรียนรู้แบบ Active Learning / Project-based Learning	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐
	๒. ร้อยละของนักศึกษาที่มีผลงานจากการเรียนรู้เชิงปฏิบัติ	๕๐	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐
๓. ส่งเสริมการจัดการศึกษาแบบบูรณาการร่วมกับสถานประกอบการ และภาคีเครือข่าย	๑. จำนวนสถานประกอบการหรือภาคีเครือข่ายที่ร่วมจัดการศึกษา	๖	๘	๘	๑๐	๑๖
	๒. ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านการฝึกประสบการณ์วิชาชีพ สหกิจศึกษา หรือ WIL	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๔. พัฒนาทักษะดิจิทัล การสื่อสาร การเป็นผู้ประกอบการ และทักษะแห่งอนาคตของนักศึกษา	๑. จำนวนโครงการพัฒนาทักษะแห่งอนาคตสำหรับนักศึกษา	๖	๘	๑๒	๑๖	๑๖
	๒. ร้อยละของนักศึกษาที่ผ่านการอบรมหรือได้รับการรับรองด้าน Digital Skills, AI, Language หรือ Future Skills	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐	๑๐๐
๕. ส่งเสริมให้นักศึกษาสร้างผลงาน สิ่งประดิษฐ์ นวัตกรรม และเข้าร่วมการแข่งขันในระดับต่าง ๆ	๑. จำนวนผลงาน สิ่งประดิษฐ์ หรือนวัตกรรมของนักศึกษา	๖	๘	๑๖	๒๔	๓๐
	๒. จำนวนรางวัลหรือการได้รับการยอมรับในระดับภูมิภาค ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ	๓	๔	๕	๖	๗
๖. พัฒนาระบบสนับสนุนการมีงานทำ การประกอบอาชีพ และการเป็นผู้ประกอบการของนักศึกษาและบัณฑิต	๑. ร้อยละของบัณฑิตที่มีงานทำหรือประกอบอาชีพภายใน ๑ ปี	๘๐	๘๕	๙๐	๙๕	๑๐๐
	๒. ร้อยละของบัณฑิตที่ทำงานตรงหรือสัมพันธ์กับสาขาวิชาที่สำเร็จการศึกษา	๗๐	๗๕	๘๐	๘๕	๙๐
	๓. ระดับความพึงพอใจของผู้ใช้บัณฑิต (คะแนนเต็ม ๕)	๔.๒๐	๔.๒๕	๔.๓๐	๔.๓๕	๔.๕๐

ประเด็นกลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาบุคลากรสู่ความเป็นผู้เชี่ยวชาญและองค์กรแห่งการเรียนรู้

คณะมุ่งพัฒนาบุคลากรสายวิชาการและสายสนับสนุนให้มีความเชี่ยวชาญทางวิชาการ วิชาชีพ และการปฏิบัติงาน สามารถสร้างองค์ความรู้ งานวิจัย นวัตกรรม และบริการวิชาการที่ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและเทคโนโลยี พร้อมทั้งส่งเสริมการเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มีการแลกเปลี่ยนองค์ความรู้ การพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง และการทำงานร่วมกันอย่างมีประสิทธิภาพ

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์

๑. บุคลากรมีความเชี่ยวชาญทางวิชาการ วิชาชีพ หรือสาขาเฉพาะทางที่ได้รับการยอมรับ
๒. บุคลากรมีสมรรถนะด้านดิจิทัล เทคโนโลยี และทักษะแห่งอนาคต
๓. บุคลากรสามารถสร้างผลงานวิจัย นวัตกรรม หรือผลงานวิชาการที่มีคุณภาพและสร้างผลกระทบได้
๔. คณะเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่ส่งเสริมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง
๕. บุคลากรมีความผูกพันต่อองค์กรและมีความสุขในการทำงาน

กลยุทธ์

๑. พัฒนาความเชี่ยวชาญและความก้าวหน้าทางวิชาชีพของบุคลากร
๒. พัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัล เทคโนโลยี และ Future Skills
๓. ส่งเสริมการสร้างผลงานวิจัย นวัตกรรม และผลงานวิชาการคุณภาพสูง
๔. พัฒนาระบบจัดการความรู้และองค์กรแห่งการเรียนรู้
๕. พัฒนาระบบส่งเสริมความผูกพัน ความสุข และคุณภาพชีวิตในการทำงาน
๖. พัฒนาผู้นำและผู้บริหารรุ่นใหม่ขององค์กร

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓
๑. พัฒนาความเชี่ยวชาญและความก้าวหน้าทางวิชาชีพของบุคลากร	๑. ร้อยละของบุคลากรที่มีตำแหน่งทางวิชาการหรือวิชาชีพสูงขึ้น	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐
	๒. จำนวนบุคลากรที่ได้รับการยอมรับในระดับวิชาชีพ ระดับชาติ หรือระดับนานาชาติ	๓	๔	๕	๖	๖
๒. พัฒนาศักยภาพด้านดิจิทัล เทคโนโลยี และ Future Skills	๑. ร้อยละของบุคลากรที่ผ่านการพัฒนา ด้าน Digital Skills หรือ AI	๖๐	๗๐	๘๐	๙๐	๑๐๐
	๒. จำนวนหลักสูตรหรือกิจกรรมพัฒนาทักษะอนาคตสำหรับบุคลากร	๓	๔	๔	๕	๕
	๑. จำนวนผลงานตีพิมพ์หรือเผยแพร่ในระดับชาติและนานาชาติ	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐	๓๕

๓. ส่งเสริมการสร้างผลงานวิจัย นวัตกรรม และผลงานวิชาการคุณภาพสูง	๒. จำนวนผลงานวิจัย นวัตกรรม หรือทรัพย์สินทางปัญญาที่นำไปใช้ประโยชน์	๖	๘	๑๐	๑๒	๑๖
๔. พัฒนาระบบจัดการความรู้ และองค์กรแห่งการเรียนรู้	๑. จำนวนชุมชนนักปฏิบัติ (Community of Practice : CoP)	๓	๔	๕	๕	๖
	๒. จำนวนกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ภายในองค์กร	๖	๘	๑๒	๑๒	๑๒
๕. พัฒนาระบบส่งเสริมความผูกพัน ความสุข และคุณภาพชีวิตในการทำงาน	๑. ระดับความผูกพันของบุคลากรต่อองค์กร (%)	๗๕	๘๐	๘๕	๙๐	๑๐๐
	๒. ระดับความสุขของบุคลากรในการทำงาน (คะแนนเต็ม ๕)	๔.๐	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๕
๖. พัฒนาผู้นำและผู้บริหารรุ่นใหม่ขององค์กร	๑. จำนวนบุคลากรที่เข้าร่วมโครงการพัฒนาภาวะผู้นำ	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐

ประเด็นกลยุทธ์ที่ ๓ สร้างองค์ความรู้ นวัตกรรม และคุณค่าร่วมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมุ่งสร้างองค์ความรู้ งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม และคุณภาพชีวิตของประชาชน โดยบูรณาการความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และเครือข่ายพันธมิตร เพื่อให้เกิดผลกระทบเชิงบวกต่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์

๑. งานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมสามารถนำไปใช้ประโยชน์ในการพัฒนาชุมชน สังคม และภาคอุตสาหกรรมได้อย่างเป็นรูปธรรม
๒. คณะเป็นศูนย์กลางการถ่ายทอดองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
๓. เกิดความร่วมมือกับภาครัฐ ภาคเอกชน ชุมชน และเครือข่ายพันธมิตรในการพัฒนาพื้นที่
๔. ชุมชนและผู้รับบริการได้รับประโยชน์จากองค์ความรู้ เทคโนโลยี และนวัตกรรมของคณะ
๕. คณะมีบทบาทสำคัญในการสนับสนุนการพัฒนาท้องถิ่นของมหาวิทยาลัย

กลยุทธ์

๑. ส่งเสริมการสร้างงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ตอบโจทย์พื้นที่
๒. พัฒนาระบบถ่ายทอดเทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การใช้ประโยชน์
๓. สร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่ายเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น
๔. ยกระดับบริการวิชาการสู่การสร้างผลกระทบเชิงสังคม
๕. ส่งเสริมการพัฒนาชุมชนด้วยวิศวกรรม เทคโนโลยี และนวัตกรรม
๖. พัฒนาพื้นที่ต้นแบบและศูนย์เรียนรู้เพื่อการพัฒนาท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓
๑. ส่งเสริมการสร้างงานวิจัย เทคโนโลยี และนวัตกรรมที่ ตอบโจทย์พื้นที่	๑. จำนวนงานวิจัยและนวัตกรรมที่ตอบ โจทย์การพัฒนาท้องถิ่น	๑๐	๑๒	๑๕	๑๘	๒๐
	๒. จำนวนผลงานที่ได้รับการคุ้มครอง สิทธิทางปัญญา	๒	๔	๖	๘	๑๐
๒. พัฒนาระบบถ่ายทอด เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่การ ใช้ประโยชน์	๑. จำนวนผลงานวิจัยและนวัตกรรมที่ นำไปใช้ประโยชน์จริง	๖	๘	๑๐	๑๒	๑๖
	๒. มูลค่าผลกระทบทางเศรษฐกิจและ สังคมจากการนำผลงานไปใช้ประโยชน์ (ล้านบาท)	๑	๑.๕	๒	๒.๕	๓
๓. สร้างความร่วมมือกับภาคี เครือข่ายเพื่อการพัฒนา ท้องถิ่น	๑. จำนวนเครือข่ายความร่วมมือที่ ดำเนินกิจกรรมร่วมกันอย่างต่อเนื่อง	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐	๓๕
	๒. จำนวนโครงการที่ดำเนินงานร่วมกับ ภาคีเครือข่าย	๖	๘	๑๐	๑๒	๑๔
๔. ยกระดับบริการวิชาการสู่ การสร้างผลกระทบเชิงสังคม	๑. จำนวนโครงการบริการวิชาการที่ ตอบโจทย์พื้นที่	๕	๑๐	๑๕	๒๐	๒๐
	๒. ระดับความพึงพอใจของผู้รับบริการ (คะแนนเต็ม ๕)	๔.๓	๔.๓๕	๔.๔	๔.๕	๔.๕
๕. ส่งเสริมการพัฒนาชุมชน ด้วยวิศวกรรม เทคโนโลยี และ นวัตกรรม	๑. จำนวนโครงการที่สนับสนุนชุมชน	๓	๔	๕	๘	๑๐
	๒. จำนวนนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีที่ นำไปใช้ในภาคอาหาร ท่องเที่ยว หรือ สุขภาพ	๓	๔	๕	๘	๑๐
๖. พัฒนาพื้นที่ต้นแบบและ ศูนย์เรียนรู้เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นอย่างยั่งยืน	๑. จำนวนพื้นที่ต้นแบบหรือศูนย์เรียนรู้ ที่ได้รับการพัฒนา	๑	๑	๒	๒	๔
	๒. จำนวนชุมชนหรือกลุ่มเป้าหมายที่ ได้รับประโยชน์จากการดำเนินงาน	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐

ประเด็นกลยุทธ์ที่ ๔ เสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินและความยั่งยืนขององค์กร

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมมุ่งพัฒนาระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ โปร่งใส และคล่องตัว พร้อมทั้งเสริมสร้างความมั่นคงทางการเงินจากแหล่งรายได้ที่หลากหลาย เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงของสภาพแวดล้อมทางการศึกษา การแข่งขันที่สูงขึ้น และจำนวนผู้เรียนที่ลดลง โดยอาศัยการใช้ทรัพยากรอย่างคุ้มค่า การบริหารจัดการด้วยข้อมูลและเทคโนโลยีดิจิทัล การสร้างความร่วมมือกับภาคีเครือข่าย และการพัฒนาศักยภาพองค์กรอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้คณะสามารถดำเนินพันธกิจและบรรลุวิสัยทัศน์ได้อย่างยั่งยืน

เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์

๑. คณะมีรายได้จากแหล่งอื่นนอกเหนือจากงบประมาณแผ่นดินเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง
๒. คณะมีระบบบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพ คล่องตัว และใช้ข้อมูลในการตัดสินใจ
๓. คณะสามารถใช้ทรัพยากร บุคลากร และโครงสร้างพื้นฐานได้อย่างคุ้มค่า
๔. คณะมีเครือข่ายความร่วมมือที่สนับสนุนการพัฒนาการศึกษา งานวิจัย และบริการวิชาการ
๕. คณะมีผลการดำเนินงานตามเกณฑ์คุณภาพองค์กรและมีความพร้อมสู่ความเป็นเลิศ

กลยุทธ์

๑. พัฒนาแหล่งรายได้ใหม่จากบริการวิชาการ งานวิจัย ห้องปฏิบัติการ และหลักสูตรระยะสั้น
๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการดิจิทัลและการบริหารด้วยข้อมูล
๓. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและสินทรัพย์ของคณะ
๔. สร้างความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์กับภาคีเครือข่ายและภาคอุตสาหกรรม
๕. พัฒนาภาพลักษณ์และการสื่อสารองค์กรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน

สั้น

กลยุทธ์	ตัวชี้วัด	ค่าเป้าหมาย				
		๒๕๖๙	๒๕๗๐	๒๕๗๑	๒๕๗๒	๒๕๗๓
๑. พัฒนาแหล่งรายได้ใหม่จากบริการวิชาการ งานวิจัย ห้องปฏิบัติการ และหลักสูตรระยะสั้น	๑. รายได้จากแหล่งอื่นนอกเหนือจากงบประมาณแผ่นดิน (ล้านบาท)	๑	๒	๒	๓	๕
	๒. จำนวนหลักสูตรระยะสั้นหรือหลักสูตรอบรมวิชาชีพ	๖	๖	๑๐	๑๐	๑๖
๒. พัฒนาระบบบริหารจัดการดิจิทัลและการบริหารด้วยข้อมูล	๑. จำนวนระบบงานที่ได้รับการพัฒนาเป็นระบบดิจิทัล	๑	๒	๓	๔	๕
	๒. ระดับความพึงพอใจต่อระบบสารสนเทศ (คะแนนเต็ม ๕)	๔.๐	๔.๑	๔.๒	๔.๓	๔.๕

๓. เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรและสินทรัพย์ของคณะ	๑. ร้อยละการใช้ประโยชน์ห้องปฏิบัติการและครุภัณฑ์	๖๐	๖๕	๗๐	๗๕	๘๐
	๒. จำนวนโครงการที่ใช้ทรัพยากรร่วมกันระหว่างสาขา	๓	๓	๖	๖	๙
๔. สร้างความร่วมมือเชิงยุทธศาสตร์กับภาคีเครือข่ายและภาคอุตสาหกรรม	๑. จำนวน MOU/MOA ที่มีการดำเนินกิจกรรมจริง	๑๐	๑๕	๒๐	๒๐	๒๕
	๒. จำนวนโครงการความร่วมมือที่เกิดผลลัพธ์ร่วมกัน	๕	๘	๘	๑๐	๑๒
๕. พัฒนาภาพลักษณ์และการสื่อสารองค์กรเพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน	๑. จำนวนกิจกรรมประชาสัมพันธ์เชิงรุก	๑๐	๑๕	๒๐	๒๕	๓๐
	๒. จำนวนผู้สมัครเข้าศึกษาต่อเทียบกับแผนรับ (%)	๘๐	๘๕	๘๕	๙๐	๑๐๐

๔.๒ แนวทางการดำเนินการขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์

คณะวิศวกรรมศาสตร์และเทคโนโลยีอุตสาหกรรมกำหนดแนวทางการขับเคลื่อนแผนกลยุทธ์ พ.ศ. ๒๕๖๙-๒๕๗๓ โดยมุ่งเน้นการเชื่อมโยงแผนกลยุทธ์สู่การปฏิบัติอย่างเป็นระบบ ผ่านกระบวนการบริหารจัดการที่สอดคล้องกับวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็นกลยุทธ์ และเป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ของคณะ เพื่อให้เกิดผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ การดำเนินงานประกอบด้วย ๕ ขั้นตอนสำคัญ ดังนี้

การถ่ายทอดแผนกลยุทธ์สู่หน่วยงานและบุคลากร (Strategy Deployment)

คณะถ่ายทอดวิสัยทัศน์ ประเด็นกลยุทธ์ เป้าประสงค์เชิงกลยุทธ์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายไปยังสาขาวิชา หน่วยงาน และผู้รับผิดชอบที่เกี่ยวข้อง เพื่อจัดทำแผนปฏิบัติการประจำปีและกำหนดโครงการหรือกิจกรรมให้สอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาของคณะ

การบูรณาการแผนสู่การปฏิบัติ (Strategy Implementation)

ทุกหน่วยงานดำเนินโครงการและกิจกรรมตามแผนปฏิบัติการประจำปี โดยบูรณาการทรัพยากรงบประมาณ บุคลากร และเครือข่ายความร่วมมือให้เกิดประสิทธิภาพสูงสุด พร้อมกำหนดผู้รับผิดชอบและกรอบระยะเวลาดำเนินงานที่ชัดเจน

การติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน (Monitoring and Evaluation)

คณะดำเนินการติดตามผลการดำเนินงานตามตัวชี้วัดและค่าเป้าหมายของแผนกลยุทธ์อย่างต่อเนื่อง โดยรายงานผลการดำเนินงานผ่านคณะกรรมการบริหารคณะ และนำข้อมูลผลการดำเนินงานมาวิเคราะห์เปรียบเทียบกับเป้าหมายเพื่อประเมินประสิทธิผลของการดำเนินงาน

การทบทวนและปรับปรุงแผน (Strategic Review)

คณะดำเนินการทบทวนผลการดำเนินงาน ความเสี่ยง ปัจจัยแวดล้อม โอกาส และความท้าทายเชิงกลยุทธ์อย่างน้อยปีละ ๑ ครั้ง เพื่อนำข้อมูลมาปรับปรุงแผนปฏิบัติการ ตัวชี้วัด และแนวทางการดำเนินงานให้สอดคล้องกับสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลง

การจัดการความรู้และการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง (Organizational Learning and Improvement)

คณะส่งเสริมการจัดการความรู้ การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ และการนำผลการประเมินไปใช้ในการพัฒนากระบวนการทำงาน นวัตกรรมการบริหาร และคุณภาพการดำเนินงาน เพื่อยกระดับผลลัพธ์ขององค์กรและสร้างวัฒนธรรมการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง

ทั้งนี้ คณะกรรมการบริหารคณะทำหน้าที่กำกับ ติดตาม สนับสนุน และประเมินผลการดำเนินงานตามแผนกลยุทธ์ โดยใช้ข้อมูลสารสนเทศ การบริหารความเสี่ยง การควบคุมภายใน และระบบการจัดการความรู้เป็นเครื่องมือสำคัญในการขับเคลื่อนองค์กรสู่การบรรลุวิสัยทัศน์และเป้าหมายที่กำหนดไว้